

A MUNKA

XVIII. évfolyam, 36. szám.

ára 16 fillér

Salgótarján, 1940 augusztus 31

Fél-Erdély visszatéréséhez.

A Holt-tengerről tartja magát mindmáig egy legenda, hogy holdfényes tiszta éjszakák hallgatag csendjében a hullámsir mélyéből felszálló harangszó tompa kongása hallatszik felette s hozza fel az elszüllyedt városok jait a légbe.

Harangszó kondult pénteken a délutáni órákban városunkban, majd az estharang után. Nem felsőbb parancsra, de a lélek önkéntelen megnyilatkozásaképp. De ezuttal nem jajsírató, nem is Isten házába hívó volt a hangja, hanem az örökkévaló Istenhez a magas végtelenbe felküldött hálászó volt a harangok beszéde azért, hogy a magyar történelembe úgy íródhattott bele 1940. augusztus 30-ának napja, amint az tegnap megtörtént.

A földrészünket megrengető ágyudörgések és gránátrobbanások bömbölését még nagyobbá tenni és ezek során a magyar földet magyar véráldozattal is újból megszentelni készen: hadbasorakozott egész népünk. Elhagyva a kenyéradó munkát, a keblére fonódó hitvesi, gyermeki karok ölelését, népünk legjobbjai harci sikra szálltak az ősi magyar föld egy kies darabjért. Bizonyosságát adva annak, hogy az élet sem oly drága, mint a Haza mindnyájunk előtt. És a már 2 hónapja tartó feszültség halotti csendjét, a halálra szánt magyarok magába fojtottságának, fegyvereink és ágyúinknak várakozásteljes csöndjét — mégsem a pattogó vezényszavak nyomán meginduló rekedt ugatása a halál kutyáinak, — hanem harangszó-csendülés törte meg a hir nyomán, amely Bécsből világszerte szétrepült.

És tudtára adta a világnak, hogy a trianoni Holt-tengerbe elmerült kies Erdély egy része; az ősi királysírokat őrző Nagyvárád, a kincses Kolozsvár és a Székelyföld tornyaival, kunyhóival, palotáival, bérceivel és rónáival együtt felkerült a Holt-tenger fenekéről és újra élheti a szabad magyar életet.

A sirjukból kijövő magyar Lázárok, milliók seregének képe rajzolódik mindnyájunk elé ezekben a napokban. Amint levetik lassan a halottas lepleket, fellebbentik a szemfedeleket s fejöket — amik büszke tartását megtörni nem volt az elmúlt 2 évtized alatt sem hatalom, — ismét felemelik és körülnéznek a nagyvilágban, Mennyi szenvedés nyoma, mennyi kin és megaláztatás emléke, mennyi a husukba vágott ütés, a lelkükbe égett szegény sebe sajog e seregeken! Mind-mind élénk rajzolódik, amint tárt karokkal, a viszontlátás örömetől könnyes szemmel elébök sietünk! És magunkhoz ölelve mind egytől-egyig, felveszik velök a réggen megszokadt, édes magyar szófonalát.

Mi az őket is elborító Holt-tenger partján innen maradtunk. Nem volt sokkal könnyebb a magunk sorsa sem az övékének. De a Gondviselésbe vetett hittel, a magunk erejének tudatában és a bennünket megértő és őszintén velünk érző nemes népek támogatásával magunkhoz tértünk. És amikor eljött az idő, nem vont ki magát senkisé, hogy a bennünket körülvevő Holt-tenger partjaira sorakozunk fel. És kinyújtjuk kezünket azok felé, kikre nem a saját bűnünk miatt zudultak ennek szennyess hullámai.

Ezt a kéznuyitást, amellyel elkerülhetetlenül együttjárt volna a vér, a tűz, a rom, a pusztulás is — megelőzte és feleslegessé tette két baráti nagy a nemzet a német és az olasz, áldottnevű Vezéreikkel egyetemben s hatalmuk és erejük teljes súlyának latbavetésével elérték és keresztül vitték, hogy a magyar buzogány dörgése nélkül is feltárukt Erdély sziklasirjának egyik része.

Amennyire nem kimélve a vé-

rét sohasem a magyar — olyannyira nem kívánta sohasem a felesleges és céltalan vérontást sem.

S bár még nincs elérve a cél, amelyet el kell érünk, mégis a Gondviselés iránti hálával állunk meg a magyar sorsforduló e határnapján, amely nemzettestünk egy igen jelentős részét adja vissza és kapcsolja bele az anyatest életébe.

És hálátelt szívvvel fordul ma minden magyar a Gondviselő jószágos Isten után azok felé a nagynevű férfiak felé, akiket Ő ennek végrehajtására eszközül felhasznált. Ezek során elsősorban a magyarok legelső embere felé, Kormányzó Urunk fenkölt személye felé, akinek éleslátása, határozottsága az adott pillanatokban, elszántsága és rendíthetetlen hite koronázódik meg e történelmi ténnyel is.

Ebben részes munkatársai, miniszterelnökünk és külügyminiszterünk az Ő lelke hűséges tovább sugározatónak bizonyultak. — De éppen ennyi s el nem muló hála száll a nemes olasz és német nemzet vezérei felé is minden a halál árnyékából megszabadult magyar munkás, falu és város hajlékából,

akik a megoldás adott módját lehetővé tették.

Mindez azonban nem feledteteti velünk azt, hogy a tulsó parttól még messze vagyunk.

Még egyszer akkora, vagy még ennél is nagyobb darabja földünknek még a hullámok alatt maradt.

S a visszatértek okozta örömes mézét keserű örömcsepekekkel tölti be a harangszó, amely a trianoni Holt-tenger hullámsirjának mélyéből — mostantól fogva még keservesebb zokogással kong, sir, zokog felénk Erdély másik felének visszamaradt tornyaiból. Kiknek édesszép reménye oszlott szét, 2 évtizede őrzött, titkos álma vált füstté és párává 1940. augusztus 30-án.

Ez a harangszó itt kísért s jajong felettünk. Hív és vonz. Belezu a lelkünkbe. És nem hagy nyugton, nem enged megállani, nem hagy megpihennünk, amíg a trianoni, az 1000 éves Igazság ellen elkövetett bűnök Holt-tengerének hullámai azokra nem zuditjuk, akik olyan sátni könnyedséggel merítették ezek alá bennünket.

Dr. Cs. L.

A kik húsz év múlva következnek.

Az öregek még nem észlelték jelenlétüket, mi, idősebbek nem veszünk tudomást róluk s így növekednek folytatás. Egészen különleges lények ők, a huszonöt-évesek, akikkel nem tudunk mit kezdeni. Velük kapcsolatban bivatkozunk a nehéz gazdasági viszonyokra. Generációnak mondhatjuk őket, mert jellemző vonásaik fiatalabbaktól és öregebbektől egyaránt elütnek. A kor, melyben a többieknek joguk van „idegesnek” lenni, őket is meggázolja, a társadalomnak nincs ideje

velük törődni, tehát egyszerűen gyerekek minősíti őket. Néhány év múlva elfoglalják helyeiket és a többiek csodálkozva fogják szemlélni idegen voltukat és megdöbbennek végső atomizáltságukon.

Nemzedéknek nevezhetjük őket, negatívumuk közösek, de hiányzanak a pozitívumok, melyek egy embercsoportot társadalommá tehetnek. A közösséget egymásközt sem ismerik, tehát hiányzik a közösségük az idősebbek felé is, akik amúgysem mozdulnak, csak tőlük várják

a közeledést tudásszomj vagy hódolat alakjában. Az idősebbek és az öregek egymásközt harcolnak, a társadalom önmagát igyekszik konszolidálni, számvetésében kifelejtve saját folytatását, melyben aggasztóan homályosodik az anima naturaliter hungarica, az őszitő magyar eligazodás. Elitéli őket „éretlenségért”, megdondolatlanságért, „politizálásért”, ocusjáról itéli a termést, elfelejtve, hogy ők sem voltak mások, elfelejtik, mert nem ismerek a tömeg örök lelki törvényeit, melyek egyformák fiataloknál és nyugdíjasoknál, forradalmaknál és temetkezésegyleti választásoknál.

Bizony, súlyos mulasztást követünk el önmagunk ellen, ha nem vizsgáljuk meg tüzetesen a nemzedéket, mely folytatásunk lesz. Messzire szakadtak minden előzőtől,

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Az öreg császári kapitány.

Irta: KISIGMÁNDI GÉZA.

Nagyot dördült az ajtó Gaál Demeter nemzeti ur után. Talán négyszer mérte fel döngő lépéseivel a szoba hosszát, mire annyira rendezni tudta gondolatait, hogy kikopogott tömött összes bajusza alól a kemény szó.

— Utoljára figyelmeztettek, hogy nem tűröm itt azt a fickót. Megértetted-e? A meggyegülésen a főispántól nyílt szemrehányásban volt részem. Hogyan képzeled el ezt az ostobaságot, hogy Gaál Demeter kvietált császári huszárkapitány portájára egy rebellis éhenkórász járogat?

Málka csendesen szipogva nyomkodta kipirosodott szeméihez parányi zsebkendőjét. Ugy összekuporodott, hogy alig látszott tíz évesnél többnek, holott már pünkösdi hétfőjén lépett bele sokat hányatott életének tizenhetedik évébe.

— Nyolc éve hagyott itt bennünket szegény jó édesanyád — légyult meg az

egykori daliás huszár hangja akkora szeretettel, hogy senki sem nézte volna ki belőle az előbbi dörgedelem után. Isten nyugosztalja haló porában... Hogyan kerülnek a zeme elé, ha...

Megakadt. Harakolt kettőt-hármat szokott módján. Hirtelen mozdulattal félresimította bajuszát és a jobb mutatójával kimérten megvakarta a feje bubját, ami mindég azt jelentette, hogy kellemetlen helyzetben van.

— A kényes bécsi dáma kisleánya és a kuruc fickó...!

Aki nem hallotta, nem tudja elképzelni, hogy mekkora megvetés és utálat csendült ki a két utolsó szavából.

Málka megrándult, mintha kigyó csiptele volna meg. Szép teste kiegyenesedett és megvonaglott, mielőtt piros ajka kinyílt volna. Egyetlen mozdulattal hátraszegte okos fejét és megmozdultak arany sárga hajlincsei.

— Nem értem édesapámat.

— Mert még nem nyílt ki az eszed — torkolta le Demeter ur. Hát olyan nehéz megérteni a felséges császárt? Kinek közhírtjük az ország felszabadítását? Miért volt annyira fontos Bécsnek a török kiverése, ha nem a magyarság érdekében? A magyar szájkodók és török-

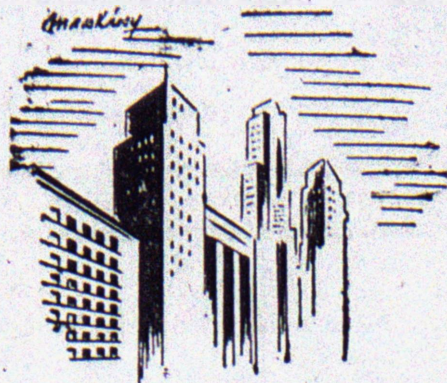
kel cimborálók tönkre tettek volna mindent. Az a nagy, országos politikum, ami mindenkire vonatkozik, de reánk Gaál-okra egyéb szempontok is irányadók. Erről már eleget beszéltem...

Fujtatva lépegetett és dühösen megárantotta az asztalon a terítőt, mert mint-ha lejjebb lett volna az egyik sarka.

— Ne mond — előzte meg a kisleányt — hogy idegeneket telepítettek, akik zsarolják és kiozzák a magyart. Hazugság az is, hogy elveszik a földet attól is, aki egy szalmaszálat sem tesz keresztbe a császári tisztek és beamterek előtt. Minden hazugság és agyafurt kitálalás. Az igazság az, hogy a felséges császári ház gondoskodásának köszönhetjük magyarságunkat.

Málka melle meghullámozott. Már ismét nyílt piros ajka, amikor apja megint letorkolta.

— Ne beszélj nekem erről a Rákóczi-ról se. Ismerem az ilyen külföldön nagy gondnal felnevelt fiatal urakat. Megszédítette fejüket a pompa és amikor itthon nem tudják elérni, azonnal a törvényes uralmat akarják megdönteni. Nagyságos vezér! fejedelem... Micsoda istenkáromlás!.. Nagyon elhomályosította

korszerű

felépítés, ártásteljesítmény,
legnagyobb biztonság,
előkelő külső jellemzői

készülékelt.

Standard

rádó a rádók rádiója.

a jószándéku közeledő ezért sem lát-hatja meg az igaz és hamis tételeiket. El-borították őket a szövirágok, nyakig van-nak „világnezetekben”, pedig még semmi világismeretünk sincsen. Minden fiatalra jut valamilyen cél vagy irányu egyet és közben elemekre bomlanak, vezérszava-kat mondanak a fiatal izmokról nekik, a politikától óvják őket, de pártokba csa-logatják ugyanabban a percben.

Nézzünk körül és keressük a fiatal-akat. Nagysereg középkorú embert lá-tunk, kik a fiataliságnak járó szellemi és elnézési szubvenciót húzzák, közben öreg-ségről és lelki csúzos bántalmakról pa-naszkodnak, kimerültek és rosszkor szü-lestetnek mondják magukat, — szegény harminc és harmincöt évesek. Ők már rokkantak, kik átadják az alkotás terhet a következőknek, az öregek felé azonban ők élnek az utódlás igényével. A fiatalo-kat keressük és rájuk mutatnak, bár ritkán születnek harmincéves emberek. Tovább szemlélünk hát és tovább kutatunk: hol van a vidéki fiataliság, a ma-gyar városok száműzött ifjúsága, a falvak annyit ünnepelt ösörös gyermekei, a fiatal proletáriátus, melyet oly veszedelmes él-ményekben részesít a társadalom? Ki beszél a tanoncok, a polgáristák, gimna-zisták problémáiról, kikből néhány év mulva már elhanyagolt gyűladások lesznek az amúgy is rokkán társadalom testén?

Vessünk végre egy futó pillantást ezekre a manapság igazán tizedrendűnek

látzó tízezres tömegekre is, melyek 20 év mulva már Magyarországot fogják je-lenteni és okujának a közelmúltból, Fran-ciaország tragédiájából, melynek okai kö-zött kutatva, látunk egy igen figyelemre-méltó okot, amely miatt a franciák el-vesztették a második világháborút: A har-madik köztársaság megöregedett. A har-madik köztársaság nem teremtett új fran-cia fiataliságot az új fiatalos lendület. Nem a fiatal német katonák rohama buktatta meg: saját tehetetlensége, felületes és anyagias kényelmi szemlélete, olcsó he-donizmusa miatt kellett elvesznie.

El kell tehát tűnnie annak az irigy és konok szellemnek, mely az öregség jogcímén visszaszorítja, elnyomja a fiatal-akat és csak akkor engedi vezető sze-repbe őket, mikorra már összetört aka-ratuk, elhervadt bennük a reménység és a fiatalos idealizmus, mely egyedül győz-het a világ gonoszságain és csunyaságain. A nemzet mélyseges szeretetével kell ne-velnünk az utódokat, mert egy jobb és szebb emberséget, egy új világot majd csak utódaink teremthetnek és el kell jönnie a kornak, mikor irigység, öre-ges gátlás nem akadályozhatja a fiatalok len-dületét, alkotásait. A francia példa meg-tanított reá, hogy milyen végzetes lehet az öregek meddő marazmusa, konoksága, ahogy ridegen ellene állanak minden fiat-alnak; minden újnak, miközben egyszer a csucsról maguknak is le kell szédülniök. (— any.)

Merre?.. Hová?..

Az utóbbi időkben megsaporodtak mindenütt az utakon a kerékpárosok sportból, egészségi szempontból, (állítólag bizás ellen kitűnő szer), kenyérkereset előmozdításából s erről jutott eszembe, amikor egy felvidéki falun először futott keresztül, mint a kilőtt nyíl, egy biciklis fiatalember, a tótcokkák azt hitték, az ördög nyargal el előttük és agyon akarták verni. Még hosszú évek múltán is „csertov voz”-nak, ördögsejnek hívták a kerékpárt. Ez volt a régi országutak első modern közlekedési eszköze. Nem sok bizalom fogadta és minden gyakorlati ér-téket megvontak tőle.

Az első varrógépet sem fogadta — állítólag — tulságosan hozsánna Európá-ban s nagyon érdekelne, magyar földön kinek volt először varrógépe? Emlékszem, hogy régenlátott, felvidéki szülővárosom-ban még negyven év előtt is egy idősebb fehérművarrónő sokkal keresettebb volt azért, mert csupán kézzel varrt, mint fi-atalabb és modernebb társnői, akik már géppel varrtak és ismerék uriaszonyokat akik ma is őriznek egy-két darab, kéz-zel varrott fehérműt.

Ekkor már ismerték az élet szoci-ális jelszavát: Előre, mindig csak előre! — de a mindennapi élet odaadó ragasz-kodása még a mult határait őrizte. A haladás mindig lassu volt, gyors iramát csak az utolsó negyedszázad technikai

vége, jegyezd meg jól Málíkám, hogy ki-ebrudalom azt a kuruc fickót, ha még-egyszer átlépi a házam küszöbét. Pünk-tum!

Sarkon fordult és kisietett a szobá-ból. Nagyot dördült utána az ajtó.

Az egykori kényes bécsi dáma ma-gyarrá vált leánya pedig félhangon szí-szegté bele a szoba csendjébe erős elha-tározását:

— Én pedig ennek a kuruc fickó-nak leszek a felesége, ha belehalok is...

A nyár végén csak üzent a szerel-mas kuruc hadnagy, hogy errefelé vizs az utja, de nem teszi személyesen tiszte-létét, mert a hasihagymáz erősen tizedeli a nagyságos fejedelem hadait, azután meg a tudósabbak már arról is suttognak, hogy a kolera szörnyű réme szintén ott álál-kodik az egyre kopottabbá és éhesebbé váló kuruc hadak felett. A bizalmas em-ber azonban hozzátette a szerelmes had-nagy titkát is:

— Várja meg szép kisasszony türe-lemmel és imádkozzék Istók hadnagy ur-ért, hogy hazatérhessen egészséggel.

Jó félétet kellett forgatni a kalen-dárium lapjait, amikor végigfutott az or-szágon a szomorú hír: A nagymajtényi siklon letörött a Szűz Mária szülő és lengyel földre menekült a nagyságos fe-jedelem.

1941

TELEFUNKEN

341 V és U

az olcsó népszerű!

csodái indították el. E csodák között a légi és földi országutak járművei vi-szik el a pálmát. El vagyunk ragadtatva, de sajnos, a XX. század gyors közleke-désének szinte mitológiai csodáit gyak-ran homályosítja el a halál. Az országu-takon úgy hullnak az emberek, mint va-lami háboruban. Ezek a halálnemek a lassu haladás idején ismeretlenek voltak. Az országutakon csak ritkán haltak meg az emberek. Az országutak drámáit a megvadult lovak okozták, az árokba zu-hant szekérrel, azután a betyár utonállás ezzel a ma is ismert fenyegetéssel: pénz-t vagy életet! De a legtöbbször beérték a pénzzel. A cigánykaravánok támadása jó-val veszedelmesebb volt. És télen a far-kascscorda a havasok között!

Minden idők multja felhuzza maga után a létrát, ha tova száll és az ut idők csak abban egyeznek a régivel, hogy az emberi életre mindenkor ott leskelődött valamilyen halálos veszedelem.

A régi emberek a házaikba zárkoz-tak a veszedelmek elől. Különösen a po-litikai és forradalmi veszedelmektől fel-

tek. Már az apáik arra tanították őket: ne hallj, ne láss!... És nem utaztak. Nem ismerték az országutak ama vará-zsát, ami a modern embert izgatja. Nem tudták, hogy ló helyett benzin is elhuz-za a kocsit és hogy az ember madár-módra repül a levegőben, honnét hegyek gerincéhez csapódik, mint este az elté-vedt madár, mely beleesik a kéménybe és elég.

ERDÉLY részbeni felszabadulá-sának öröme Salgótarján városárára kiltűzték a lobogókat, majd lassan zászló-diszt öltött az egész város. Az utcát tö-megek lepték el és nagy örömmel tár-gyalták a vérélnküli nagy eseményt és a magyar jövő lehetőségeit. — A templo-mok harangjai félórán keresztül zugtak és ezen az estén sok örömkönnny csordult az itthon maradt feleség, gyermekek és édesanyák szeméből. mert a mámoros és dicsőséges bevonulások után nem sokára hazajönnek, akiket a haza szent ügye el-vitt itthonról...

ISKOLA.

Közeledik a tanítás kezdete. Az ap-ró emberkének nem reménykedhetnek ab-ban, hogy a tisztázatlan politikai helyzet miatt nem nyilnak meg az iskolák kapui, mert a kormány nem gondol arra, hogy eltérjen a szokástól. És így is van ez rendjén. A gyermeknek tanulnia kell, ha elérkezett az ideje. Most különösen fon-tos az életre való alapos előkészület, mert széthullottak a trianoni bilincsek és új le-hetőségek nyilnak a fiatalabb előtt.

Új élet, más felfogás lett urrá Euró-pának azon a részén, amelyen hazánk is van, ami azt jelenti, hogy olyan pályák nyilnak meg a magyarság gyermekei előtt, amelyekre a multban csak elvétve lép-hettek. Ezer éves multunkban nem egy-szer tapasztaltuk, hogy helytelen és nem célravezető egyik-másik módszerünk, te-hát most ki kell javítani a fogyatékos-ságokat. Trianon huszonkét éve megtanított bennünket sok olyan viszásságra, amelyet eddig nem vettünk figyelembe.

A legnagyobbodott Magyarországon

tehát új lehetőségek és célok nyilnak az utánunk jövő nemzedék előtt, melynek el kell készülnie, hogy maradéktalanul megfelelhessen kötelezettségeinek. A szü-lőnek is nagyobb teher nyomja a vállát ezekben az átmeneti időkben, de ne csüg-gedjünk, mert az eredmény nem fog el-maradni.

A katonai szolgálatra bevo-nultak iparjogositványai. A keres-kelem és közlekedésügyi miniszter ren-deletet bocsátott ki a rendes katonai szol-gálatra bevonultak iparjogositványának hatálya tárgyában. Az ilyen szolgálatra bevonult iparos, vagy kereskedő iparát a katonai szolgálat tartamia alatt üzletve-zető alkalmazásával gyakorolhatja. Ebben az esetben az ipargyakorlásban nem áll be szünet és az iparjogositvány hatálya érintetlen marad. Ha ezt a lehetőséget a bevonult nem veszi igénybe, hanem ipa-rának gyakorlását abbahagyja, iparát egyévi, illetve másfélévi szüneteltetés után csak új iparjogositvány alapján foly-tathatja.

Új pótlanyag zsákok készítő-séhez. A jutazsákok pótlására, amihez nincs elegendő hazai nyersanyag, mert a szobajöhető kender és len az elsörendű szükségletet jelentő ruházati, hadfelszere-lési, költélgártási és egyéb célokra szük-séges, egy újabb pótlanyagot kellett gon-doskodni. Sikerült ezt az új anyagot, melyet textílitetnek neveztek el, előállít-tani. Ez a szövet impregnált juta és ken-derrostszálak hozzáadásával cellulózepa, píról készül, erős szaktitőerejű, higieni-kus, pelyhet, hulladékot nem ereszt át és különösen alkalmas liszt, kristálycukor-só és egyéb áru csomagolására. Előnye az is, hogy foltozható, akárcsak a jutazsák. Az előállítása ugyan drágább, de a jelen-legi körülmények között anyaggazdálko-dási szempontból kitűnő szolgálatot tesz.

IGMÁNDI KERESŐVIZ
minősége egyedüli

Bányamozgók műsora. A fran-cia filmgyártás gyöngyét: EGY SZELHÁ-MOS NAPLOJA c. filmet, melynek írója, rendezője és főszereplője Sacha Guitry, mutatják be a baglyasaljai és pálfalvai bányamozgók szeptember hó 1-én, va-sárnap. A végig érdekesítő, izgalmas és csak 16 éves felülieknek szóló pompás műsort még kulturális, valamint a Magyar, Ufa és Fox világhíradók egészítik ki. Baglyasalján kettő, Pálfalván bárom elő-adás lesz a szokásos kezdettel.

az Isten ezeknek a szerencsétleneknek az elméjét...

Málíkában a szerelem és a szőlői szeretet viaskodott. Már nem sirt, hanem idegesen tépte himzett zsebkendőjét és leste az alkalmat, hogy bekapcsolódhas-sék az eddig egyoldalú társalgásba.

— Várj csak — intette le megint Demeter ur. — Ez a boldogtalan Nagy Balog Istók is így járt.

— De édesapám — kapott a szón a leány.

— Semmi édesapám. Istóknak az apja belehabarodott abba az urhatnám Tököllybe. Amikor mi védelmeztük Bécs várát a török ostroma ellen, akkor Nagy Balog Gáspár ellenünk harcolt. Ott is hagyta a fogát a lengyel király éjszakai támadása nyomán. Ez a meztelen való-ság kislányom.

— Édesapám arról megfedekezik, hogy —

— Tudom, mi következik: Nagy-Balog Gáspárt összeesküvés címén elhur-culták és négy teljes esztendeig rabságban tartották. Császári bíróság ítélkezett felet-te. Igaz. De hát mit csináljon a feleséges császár, ha ilyen alattvalói vannak? Ha a magyar bírák elé állítja, élte fogytáig szabadon járhat, mert a magyar törvény paragrafusai között bujócákát játszanak jáblabíró uriamék. Száz szónak is egy a

Demeter ur erre idegesebben hará-kolt és szipákolta a tubákat, mert látta, miképen bannak a császáriak a volt ku-rucokkal. Málíka meg csak imádkozott. Az öreg plébános ur, akiről azt suttog-ták, hogy 30 évvel ezelőtt Tökölly Imre seregében hadnagyként vítékedett, fél-naphosszat együtt térdelt az oltár előtt Málíkával, a bécsi asszony leányával.

— Kisleányom — bökölte ki Pé-ter-Pál napján Demeter ur a jól megrá-gott szavakat — készülődjél fel még ma, mert átküldölek a kishegyre Hermína né-nédhez. Ott maradsz, amíg nem tisztázó-dik a helyzet.

— Milyen helyzet édesapám? — kíváncsiskodott a lány.

— Utközben ugorj le a plébánia előtt a hintóról. Ott majd megtudod.

Percek alatt elkészült Málíka a hosz-szu kirándulásra, mert szerelmes szíve úgy dobogott, hogy majdnem kiugrott a melléből.

— Azért küld el édesapád leányom — világosította fel az öreg pap — mert magához veszi Nagy-Balog Istókot, aki itt bujkál a vidéken. Ne sirj kis tubám... Demeter ur úgy okoskodik, hogy az ő házában nem fogják keresni a császári kopók... Merthát a te édesapád is csak magyar ember, bármennyire Bécshez huz a szíve.

Szülők figyelmébe!

A salgótarjáni áll. elemi iskolákban az 1940/41. tanévre szóló pótbefiratás, a f. évi szeptember hó 2 és 3-án d. e. 8—12 óráig és d. u. 3—5 óráig történik.

Felhívjuk a szülőket, hogy ezen időpontban gyermekeiket annál is inkább irassák be, mert ennek elhanyagolása már igazolatlan mulasztásnak számít.

A beíratáskor 1 pengő beíratási díj fizetendő.

Az első osztályba csak azon tanköteles gyermekek vehetők fel, kik 6-ik

életévüket, a f. évi szeptember 15-ig beöltözték. E körülmény anyakönyvi kivonattal, tanusítvánnyal igazolandó.

„Veni Sancte” és a tanév megnyitó szeptember hó 4-én d. e. 8 órakor. Ismétlés után a tanítás nyomban kezdetét veszi.

Tan- és írószereket csak az osztálytanítók utasításai alapján vásároljon meg a szülő.

Gondnokság.

LAJOS-NAP.

Ezekben az idegfelesztő, izgalmas napokban, amikor a hit és a kétség perceként váltakoznak, amikor a súlyos gondokat, mint sötét felhőket a szebb jövő reményének sugara már-már alig képes eloszlatni, igen, ezekben a komor napokban egy ünnepnek bekövetkezése sokkal nagyobb jelentőségű, mint a megszokott átlagu napokban. Fokozottabb ünnepe az embernek azonban az a nap, melyet nem a naptár piros betűje jelez s a törvényszerűség ír elő, hanem a tisztelet, szeretet és nagybecsülés burjai zendítenek meg bensőnkben s a mai viszontagságos élettől elcsigázott, fáradt léleknek, mint a sivatagi vándornak az oázis, felüdülést nyújtanak.

Ilyen bensőségesen meleg ünnepe volt a salgótarjáni bánya-medencének Korompay Lajos m. kir. bányai ügyi főtanácsos, a bánya-medence bányaigazgatójának névnapja, aki egyéves itteni működése alatt fenkölt gondolkodásával, alkotástudásával és vágyával, szociális megérzéseivel és megnyilvánulásaival, igazság- és emberszeretettel minden bányaalkalmazott, munkás és tisztviselő szívéhez férköztött s nemcsak a feljebbvalónak járó tiszteletet, hanem a gondos családifő iránt mindenkinben megnyilvánuló, egyetemes meleg szeretetet és nagybecsülést is megnyerte.

Ez a fokozott tisztelet és szeretet gyűjtötte össze f. hó 24-én délelőtt, a bányaigazgatóság tanácstermében a bányatiszti, segéd-tiszti- és altisztiakat, ahol az oda meghívott Korompay Lajos főtanácsost Lénárd Károly bányaigazgató üdvözölte szívből fakadó meleg szavakkal a bánya-medence, mint tágabb értelmű családjának tagjai nevében s tolmácsolta azok őszinte jókívánságait. A nőalkalmazottak nevében Schultész Mária, pedig kedves szavak kíséretében virágcsokrot nyújtott át.

Este a bányatisztviselők nejei pompás virágcsokorral fejezték ki őszinte ragaszkodásukat, majd kilenc órakor a bánya-leventék kétszáz tagu, egyenruhás csapata a pálfalvai leventezene-karral a főtanácsos lakása előtt lámpiónos szerenádott adott, melyben résztvett a bányászok küldöttsége és a pálfalvai r. k. leánykör is.

Korompay Lajos főtanácsos családja a tisztviselők és azok nejei társaságában élvezettel hallgatta az ötvenkéttagu, lelkes zenekar szép játékát, majd fogadta a küldöttségeket. A leánykör nevében Csillag Magda társ. tanítónő, a leánykör vezetője, költői lélekből fakadó, szeretetteljes beszéddel tolmácsolta az ifjú leány-lelkek jókívánságait, utána Oravecz József vájár a bánya-medence munkásainak s Torday Rezső levente-előadó-helyettes a bánya-leventék hálás érzelmeit közvetítették.

Az ünnepelt meghatódott lélekkel köszöntötte meg a jókívánságokat s hangsúlyozta, hogy az alája rendelt alkalmazottaknak nemcsak hivatali főnöke, de gondjaikban, bajaikban szeretettel osztozó és segíteni akaró atyja is óhajt mindenkor lenni. Utána a küldöttségeket megvendégelte s kedves közvetlenséggel eltársalgott velük.

Korompay Lajos főtanácsost a társadalom köréből is számosan üdvözölték s igen sok üdvözlő táviratot kapott előbbi működési helyéről, Várpalotáról is.

A vendégekkel teli s a szebbnél-szebb virágcsokrokkal elhalmozott otthonban valóban kidomborodott az őszinte szeretetből fakadó családi jelleg, melynek hatósugara egy szebb és közvetlenebb jövő közös munkájának az előbírónke.

„Vidéki, városi és falusi

szövetkezeteink részére keresünk fűszer- és csemege szakmában kiválóan képzett, 24 és 50 év közötti kereskedőket. Kárpátalján azonnal alkalmazást nyerhetnek ruszin, szlovák vagy német nyelvtudás egyikét bíró, készpénz óvadékkal rendelkező fűszerkereskedők és korcsmárosok.

„Írásbeli ajánlatok személyi adatok felsorolásával, működési bizonyítvány-másolatokkal, fényképekkel és válaszbélyeges borítékkal együtt „Hangya” Központ (Budapest Központ u. 34. Boltsopont) címre küldendők. Ugyanattól személyen is lehet jelentkezni.”

A Róm. Kat. Leányközépiskolai Előkészítőtanfolyam

Ünnepélyes tanév megnyitása — Veni Sancte — szeptember 9-én hétfőn délelőtt lesz. A tanfolyamra való utólagos beiratkozásokat szeptember 2, 3, 4, 5 napjain folytatjuk. A használandó tankönyvek jegyzéke a tanulóknak rendelkezésére áll a Munka-lap kiadóbivatalában. Egyben értesítjük az érdeklő szülőket, hogy szeptember 2-án délután 5 délután 5 órakor előzetes szülői értekezletet tartunk, amelyre ezúton is tisztelettel meghívjuk őket. Az értekezleten megbeszélés tárgyává tesszük a fontosabb

Még a szó is új (a technikusok „bandsread”-nek hívják), a megoldásban pedig Magyarországon az ORION-gyár az első.

Akiknek rádiójuk van, tudják, hogy rövidhullámon óvatosan, lassan kell az állomásbeállító gombot forgatni, mert különben könnyen „átugrunk” az egyes állomásokon. A sávnyújtós gépen rövidhullámon is olyan könnyű a beállítás, mint akár középhullámon, sőt a skálán rajta van, hogy melyik rövidhullámú adó pontosan hol jelentkezik.

Az ORION 177-es váltódramú és 177U univerzális csúcs-szupereket, a 177A nyomógombos csúcsszupert és a 177AG nyomógombos nagy zenegépet sávnyújtóval szereltük fel.

Az ORION sávnyújtós rádió a legjobbat nyújtja, hangminőségben és teljesítményben egyaránt.

Kaphatók minden rádiókereskedőnél.

ORION-RÁDIÓ

tanügyi és a tanfolyammal kapcsolatos kérdéseket. Érdeklődni lehet minden nap délelőtt 10—12 óra között a tanfolyam helyiségében (központi bányatársulati elemi iskola.) A beiratkozáshoz az előbbi évi iskolai bizonyítvány, anyakönyvi ki-

vonat és újraoltási bizonyítvány szükséges. Bármilyen felvilágosításért szíveskedjenek a Tanfolyam Vezetőségéhez a fennírt címen fordulni.

A Tanfolyam Intézőbizottsága.

Terméskilátások.

A mezőgazdaság állapotáról és a terméskilátások, alakulásáról a földművelésügyi miniszter legújabb jelentése megállapítja, hogy a legutóbbi hivatalos jelentés közzététele óta eltelt három hét állandóan esős időjárása a mezőgazdaságra nem volt kedvező. A talaj átmedvesedett, hogy sem a talajelőkészítő, sem a behordási és cséplési munkákat nem lehetett zavartalanul elvégezni. A learatott kalászosok egy része a tarlón keresztben ázott és a sok esőzéstől erős csirázásnak indult.

A buza aratását mindenütt befejezték. A buza minőségi súlya 72—84 kg. között váltakozik. Kat. holdanként országos átlagban 700 q, ezidőszert összesen körülbelül 21,234.000 q búzatermés várható.

A rozs színe és minősége a sok esőzés miatt romlott. Minőségi súlya 67—76 kg. között váltakozik. Rozsból ezidőszert összesen kb. 7,607.000 mázsa termés várható. Őszi árpából ezidőszert gyenge termés várható. Összesen körülbelül 726.000 q őszi árpatermés mutatkozik.

A tavaszi árpa minősége közepes termést adott. Minőségi súlya 59—74 kg. között váltakozik. Összesen körülbelül 6,369.000 q tavaszi árpatermés várható.

Zabból ezidőszert jó közepes termés várható. Minőségi súlya 40—52 kg. között váltakozik.

A kukorica jelenlegi állapota igen jó, de már erősen éri hiányát a meleg és napsütéses időnek. Ha az esős, hűvös időjárás tovább tart, az ezidőszert mutatkozó 30,9 millió mázsa terméskilátás lényegesen visszaeshet, mert országsszerte nagy az aggály, hogy a termés — különösen a későbbi vetésű — nem tud beérni.

A burgonya további fejlődéséhez most már meleg, száraz időre volna szükség, különben a terméskilátás visszaesésével kell számolni. Burgonyából ezidő-

szert igen jó, összesen körülbelül 34,513.000 q termés várható.

A cukorrépa igen jól fejlődik, összesen körülbelül 17,236.000 q cukorrépatermésre számítanak.

A kerti vetemények közül a paradicsom érését erősen hátráltatja a hűvös és esős időjárás. A vöröshagyma a tulcsok csapadék miatt helyenként repedezik. A termés egyébként igen jó. Káposztából is igen jó termés várható. Jónak ígérkezik a babtermés. A mák termése jó közepes. A napraforgó további fejlődéséhez most már meleg időt kíván.

A takarmányfélék közül a lóhere második kaszálása mennyiségre jobb termést adott, minőségre azonban nem kielégítő. A magherék termése csak helyenként jó, a legtöbb vidéken csak közepes, vagy gyenge lesz. A lucerna harmadik kaszálását nagyrészt bevégezték, sőt helyenként negyedszer vágják. A hozam mennyiségre, egyes helyek kivételével elég jó eredményt adott, minőségre azonban nem kielégítő.

A gyümölcsfák közül az alma és a körte csak egyes vármegyékben jó, a legtöbb vármegyében közepes, egyébként pedig gyenge lesz a termés. Ősziarackból és dióból a legtöbb helyen csak gyenge közepes, vagy gyenge termés várható. Az ősziarack nagyrészt kicsiny és minősége nem megfelelő.

A szőlők állapotára a hűvös, esős időjárás rendkívül kedvezőtlen hatással van, mert egyrészt a fűrtők fejlődését és érését hátráltatja, másrészt a peronoszpóra által okozott és már eddig is súlyos károkat továbbterjedését segíti elő. A lisztbarmaton kívül újabban a zöldrothadás is fellépett. Több helyen jégverés is pusztította a szőlőket.

Diákok tartását olcsón elvállalja Szegeden, Bárá Jósika ut 1. sz. alatt Bódy Ferencné.

Végre
Itt van az 1941-es rádió szenzáció!

Olcsó
az eddigi egykörös készülékkel majdnem azonos áron

Tökéletes
szелеktivitás, fadingsmentes vétel

Szuper
6 körös 4 csöves világvető legegyszerűbb 2 gomb kezelés.

43V
UNIVERZÁLIS kivételben is kapható

PHILIPS RÁDIÓ
MINDEN ANTENNAHOZ PHILIPS SZUPER

A „láthatatlan” harceszközök.

A fenti címből az olvasó arra következtethetne, hogy valami félelmetes új fegyverről fog hallani, ami talán a vilámbáboru gyors sikereire is némi fényt fog vetni.

Igen, valóban olyan „harceszközök” akarunk rámutatni, melyeknek igen nagy érdemeik vannak a német sikerek terén. De ezek nem pusztítóak, nem borzalmasak, tulajdonképpen nem is harceszközök, csak eszközök: a híradás eszközei.

A már közel egy éve napoként megjelenő hivatalos és félhivatalos hadijelentések, harctéri tudósítások szinte kimerítették már a győzelmes fegyverekről való beszámolókat. A repülőkről a páncélos erőkről, vagy éppen az ejtőernyős csapatokról époszokba illő legendák láttak már napvilágot.

Szentelhetünk néhány szót érdemeik alapján a híradóeszközöknek is. Igaz, hogy működésük láthatatlan és szerény, nem jár pusztítással, vagy félelmetes robajjal. Pedig jelen vannak mindenütt, ahol valami történik, helyesebben nélkülük nem történik semmi. Olyanok mint a levegő, melynek jelenlétét alig vesszük észre, de a legkisebb hiánya is benuházt okoz.

Megállapított tény; hogy nem volt háború, ahol annyi szerep jutott volna a híradásnak, mint a mostaniban. A híradás a hadsereg „idegrendszeré.” A villámháború megvívásához pedig edzett, jólműködő, gyorsan reagáló idegrendszer kell.

A huszévelőtti világháborúnak hónapokra, sokszor évekre megmerevedő arcvonalai mögött mindenre volt bőséges idő. A híradás megszervezésére is. Az összefüggő területeken egyidőben játszódó ténykedéseknél ez nem is volt nagyon nehéz.

Képzeliük el azonban például a németek norvégiai és dániai megszállását, ahol szárazföldön, vizen, vizalatt, levegőben döntő hadműveletek indultak meg több száz kilométeres kiterjedésben.

Schleswig-Holsteintől Narvikig. Nem kell különösebb katonai szaktudás annak elképzeléséhez, milyen pontosan körvonalazott összműködés kellett ahhoz, hogy a Hamburg, Bréma, Kiel körzetéből meginduló légierők, ejtőernyős csapatok, hadihajók, szállítóhajók és szárazföldi erők megfelelő időben, egymást támogatva, kisegítve érjenek el az egyes, messze elszigetelt pontokhoz. Oslo, Stanvanger, Bergen, Narvik, Koppenhága, stb. megszállásánál igen sok vért és áldozatot takarítottak meg a híradóeszközök a fegyverek és fegyvernemek tökéletes összműködésének biztosítása révén.

Vagy helyezzük magunkat abba a képbe, mely lezajlott április 9-én este a vezéri főhadiszálláson! Hogyan lehetett volna a másnapi intézkedéseket kiadni, újabb elhatározásokra jutni, ha nem hozták volna a híradóeszközök a táviratokat, jelentéseket, helyzetközléseket? Hogyan parancsolt volna a Vezér, ha nincsenek minden távolságot áthidaló híradóeszközei?

A villámgyors légihaderő, a robozó páncélos hadosztályok, a gyorsnaszádok sebességében rejlő hatás csak akkor használható ki, ha a velük való intézkedés is gyors. A kikötők, de főleg a repülőterek százait kellett néha pillanatok alatt riadótatni, hogy a kellő időben érkezzen el a segítség, valahová Norvégiába.

Nem kevésbé kisebb szerepet játszott a híradás a Rotterdam körüli ejtőernyős csoportok harcában. Az elszigetelt, körülzárt egységek, valamint a felmentésre előretörő páncélosok között a rádióhullámok jelentették azt a kapcsolatot, mely végül is a győzelmes egyesüléshez vezetett.

A belgiumi, flandriai és a Páris elleni nagy szárazföldi offenzívákban pedig egyenesen abban szögeztek le a soha nem látott sikerek titkát, hogy tökéletes volt az összes fegyvernemek összműködése. A repülők felderítési adatait a szárazföldi

erők percekben belül kézbe kapták. A páncélosok ennek alapján törtek előre százkilométernyire az ellenség oldalába, hátába. A felrobbantott hidakról, torlaszokról azonnal értesítést kaptak a műszaki csoportok.

Egy-egy végzetessé válható ellenséges harcoknál ellentámadás megbiúsítása csak úgy volt lehetséges, hogy mielőtt az kifejlődött volna — már ott termettek a félelmetes stukák. Miként volt az, hogy egy-egy gyalogsági ellentámadás már megindulásakor az odaérkezett német tartalékokba ütközött? Tökéletes híradás kellett ehhez, mert mit ér az erő, ha nem kellő időben és nem kellő helyen áll rendelkezésünkre.

A hadsereg, hadtest, hadosztályparancsnokságok működésének előfeltétele pedig egyenesen a jó hírhálózat. Cherbourg-tól a svájci határig húzódó 500 km-es frontszakasz részleteit a híradóeszközök hozták össze egységes, áttekinthető képpé a központi vezetés részére.

Pedig enélkül nincs vezetés. Már elfelejtettük, vagy nem is tudtuk, hogy a német hadsereg már egyszer megtörtant nagyjában a fenti vonalon, a Marne mentén, 25 évvel ezelőtt, azért, mert a császári főhadiszállás tájékozottság hiányában nem tudott és nem mert intézkedni?

A német sikerek sokat vitatott „titka” többek között tehát híradásuk tökéletességében és szervezettségében is nyugodt. Hogy milyenek voltak ezek a „láthatatlan” harceszközök és hogyan működtek, az egy másik ismertetés tárgyát képezheti.

Itt még azt kell leszögeznünk végkövetkeztetés gyanánt, hogy mennél sokoldalubbakká válnak a korszerű fegyverek, minél nagyobb azok sebessége és minél nagyobb területeken, minél nagyobb tömegek vívják az élethalál-harcot, annál nagyobb szerephez jut a híradás.

meg a német birodalmi légierőt amelynek összehasonlíthatatlan, félelmetes támadása az angol partok és városok ellen, most már véglegesen megkezdődött. A hatalmas német bombázók ezrei sötétítették el az eget Anglia felett és — amint a Német Távirati Iroda valóban tárgyilagossága kiemeli — a brit harci gépek ezrei szálltak a magasba, hogy a hatalmas arányú beözönlés ellen védekezzenek. Még soha sem adódott ehhez hasonló eset. Szent István-beti levél megírása idején lehetetlen lenne még megírnunk a végeredményt. Annyi azonban bizonyos, hogy a németek megmutatták a világ színe előtt, hogy nem riadnak vissza a félelmetes légitámadás megindításától, a harctól, a brit szigetek lakossága ellen, hogy a gögös és makacs nép világát porrá és hamuvá zuzzák. A világ többi része nem tehet mást, mint azt, hogy bevarrja a borzalmas összeecsapás fejleményeit.

Nem szabad azonban megelégednünk arról sem, hogy a német légierő hatalmas erejű támadásainál első okként szerepel a Német Birodalmat végigszántó felháborodás, amelyet a birodalom nyugati szárnyán végrehajtott sorozatos angol légitámadások váltottak ki a német népből. Az amerikai tudósítók minden egyes esetben azt jelentették, hogy az angol légitámadások okozta kárt a német nép szemében csak az ellensúlyozhatja, ha még több bombát vetnek majd a német gépek Anglia területére.

Mialatt a gigászi küzdelem folyik, a világ érdeklődését figyeli a tengerentúli eseményeket is. Különösen az amerikai és a távolkeleti fejleményeket. Az angolok visszavonták Pekingből és Sanghajból 1540 főnyi rendőrségüket. Ez a nemzetközi jelentőségű kérdések egész sorát vetette fel. Sanghaj ugyanis egyedül áll a világ összes városai között híres „nemzetközi negyedével.” A város ilyen néven ismert részét megilletik a területen kivüliség előjogai, amelyek eddig az ottlakó angolok, amerikaiak, japánok, olaszok és franciák élveztek. Az 1540 főnyi angol őrség visszavonulása után felvetődött az a kérdés, hogy a jövőben kit illet meg a rendfenntartás joga és kiváltsága a nemzetközi negyed angol sávjában? A japánok ezt a jogot természetesen maguknak követelték. Ugy is volt, hogy ők lesznek az angolok utódai mindaddig, amíg csak az amerikai csendesóceáni hajóraj parancsnoka, Hart tengernagy lóhalálában, tengeralattjárón meg nem érkezett Sanghajba. Az amerikai tábornok rendkívüli sietése annyival inkább is feltűnt, mivel a tengernagyok általában nem igen szokták hivatalos útjaikat kis tengeralattjárókon megtenni, hanem inkább hatalmas, büszke csatahajókat vesznek igénybe. Hart tengernagy bejelentette az Egyesült Államok kívánságát, hogy amerikai katonák tartsák fenn a rendet az angol sávjában. A kérdést még nem döntötték el. Az angolok azonban már csak mint kivülálló szemlélők figyelik a japán-amerikai vitát ebben az ügyben.

Kormányrendelet a tejszín forgalmának korlátozásáról. A kormány rendeletet tett közzé a tejszínforgalom korlátozásáról. A rendelet szerint az ország egész területén a tejszín csak vaj- és sajtkészítéshez szabad felhasználni, fogyasztás továbbá eladás céljaira azonban forgalomba hozni, illetve beszerezni nem szabad. A rendelet hatálybalépése előtt kötött szerződés vagy egyéb megállapodás alapján tejszín csak tejipari vállalatok vehetnek át vaj és sajt készítése céljából. A tejszínforgalomba hozatalának korlátozása következtében a vajkészítés emelkedni fog és ezáltal az ország egyes részeiben tapasztalható vajhiány meg fog szűnni.

A tavaszi állatösszeírás eredményei. A földművelésügyi minisztérium most tette közzé az idei tavaszi állatösszeírás eredményeit. Az egész országban összesen 2,605,490 szarvasmarha, 989,450 ló, 4,648,463 sertés, 1,750,221 ju, 87,807 kecske, 4,848 szamár és 1,351 öszvér volt.

Diákok tartását olcsón elvállalja Szegeden, Báró Jósika út 1. sz. alatt Bódy Ferencné.

Talált tárgy. 1940. évi augusztus hó 13-án a Főterti MÁV állomáson találtak egy pénztárcát pénztartalommal. Igazolt tulajdonosa átveheti a hivatalos órák alatt a Rendőrkapitányságon.

Felvétel a debreceni egyetemre. A debreceni m. kir. Tisza István Tudományegyetem hit-, jog- és állam-, orvos-, bölcsészettudományi, ennek matematikai és természettudományi csoportjára a rendes beiratkozás az 1940—41. tanév I. félévére szeptember hó 1—16-ig tart. Dékani engedéllyel beiratkozni szeptember 16—20-ig, rectori engedéllyel szeptember 21—30-ig lehet. A felvételi kérvényeket az illetékes karhoz címzetten 1940 augusztus hó 1 és 31 közt kell benyújtani. Eredeti okiratok szükségesek.

A dékani hivatalok csak költőleg felszerelt kérvényeket fogadnak el. Akik tandíjmentességért folyamodnak, kérelmüket az illetékes karhoz 1940 szeptember 1-ig nyújtják be. Részletes tájékoztatás jelent meg a Budapesti Közlönyben, s felvilágosítást nyújt a rectori hivatal. Az egyetemen férfi és női internátusok működnek. Erre nézve az internátus, illetőleg kollégium igazgatósága nyújt részletes tájékoztatást.

Hirdessen

„A MUNKA” Politikai hetilapban!

Talált tárgy. 1940. augusztus hó 4-én az Apolló mozgó mellett egy pár bőrkezytűt találtak. Igazolt tulajdonosa a hivatalos órák alatt átveheti a rendőrkapitányságon.

Talált tárgy. 1940. augusztus 13-án a Fő-téren találtak 1 drb. retikült, 1 drb. zsebtűkörrrel. Igazolt tulajdonosa átveheti hivatalos órák alatt a rendőrkapitányságon.

Szeplő, májfolt ellen használjon

B u b i szeplőkrémet Kapható: SZÜCS-gyógyszertárban.

A részvényjog nekrológja címmel érdekes munka jelent meg a könyvnap alkalmával, amely a jelenlegi részvénytörvény hiányosságainak esetekkel való ismertetésével igazolja az igazságügyi kormányzatnak az új részvénytörvény megalkotására irányuló törekvésének szükségességét. A könyvet lapunkra

való hivatkozással 50 filléres bélyeg beküldése ellenében megküldi a Zsembery Könyvterjesztő Vállalat, Budapest, Zrínyi u. 1.

Mestervizsgára előkészítő tanfolyam!

Az Ipatestületek Országos Központja a m. kir. iparügyi miniszter 23.810/1939. sz. rendelkezése értelmében minden hónap elején 10 előadói és több kérdező órából álló ipari közigazgatási és gazdasági ismereti tanfolyamokat rendez. A tanfolyamokon szakelőadók ismertetik, illetőleg összefoglalják a mestervizsgálatokkal kapcsolatos általános és részletes iparjogi, társadalombiztosítási, adózási és gazdasági ismereti kérdéseket, a munkaidőre, munkabérre, fizetési szabadságra, stb. vonatkozó rendelkezéseket. Az előadások minden nap este 6, illetőleg 8 órától az IPOK (Budapest, VII. Erzsébet krt. 9/11. l. e. 3.) előadói termében tartatnak meg. A tanfolyam részvételi díja 4 pengő. Jelentkezni lehet minden nap d. e. 9—2-ig az Ipatestület Országos Központja hivatalos helyiségében, esetleg az első előadási napon szeptember 2-án, este 1/2 8 órakor.

Budapest, 1940. évi augusztus hó 16-án.

IPARTESTÜLETEK ORSZÁGOS KÖZPONTJA:

Dobsa László dr. s. k. igazgató.

Papp József s. k. m. kir. kormányfőtanácsos, elnök

Budapesti levél.

Az első háborús Szent István hetel kétségkívül a háború világviszonylatban sorsdöntő eseményei jellemzik. Erről az ünnepi hétről szóló beszámolómban tehát minden vita fölött első hely illeti

A POLLO MOZGÓ

SALGÓTARJÁN.

1940. aug. 31-én szombaton 5, 7, 9
szeptember 1-én vasárnap 3, 5, 7, 9
2-án, hétfőn este 5, 7, és 9 órakor

Férjet keresek

(Kató naplója)

Szeptember 4-én, szerdán 7 és 9
5-én, csütörtökön este 7 és 9 órakor
A híres japán detektív izgalmas kémfilmje.

Mr. Moto halálos titka

Kiegészítésül: Ufa és Fox híradó.

